

gen samlet i én lov, som tilfældet er her, og navnlig med de tilføjelser, der er omkring en kommende vejledning.

Når det så er sagt, skal vi jo være opmærksomme på, at den udvikling, der sker på EU-plan, også stiller krav til os som medlemmer af Folketinget. Vi skal være på dupperne, når EU-Kommissionen formulerer udkast til grønbøger og lignende, og i takt med at området i stigende grad overgår til EU-lovgivning i form af forordninger, er vi nødt til på et tidligere tidspunkt at få gjort vores holdninger klare over for de relevante EU-organer.

Når det gælder selve forslaget, har jeg et par bemærkninger og et par ting, jeg vil dykke ned i under udvalgsbehandlingen. Det gælder bl.a. tilkendegivelserne om at implementere EU-direktiver administrativt. Fra arbejdsmarkedsområdet har vi jo gode erfaringer med at implementere, i hvert fald delvis, via lovgivning, og det vil jeg også opfordre til er en procedure, som vi får gennemarbejdet eller i hvert fald overvejet under udvalgsbehandlingen. For fordelene ved at vælge lovgivningsmodellen er, at den skaber diskussion, den skaber større gennemsigtighed i processen, og så sætter den fokus på eventuelle huller i lovgivningen og giver os altså mulighed for at supplere vores fødevarerlovgivning på nogle af de områder, hvor der ikke er fælles lovgivning i EU.

Jeg vil også benytte udvalgsbehandlingen af det her forslag til at få skabt lidt større klarhed over forslagets bestemmelser omkring vildledning. Jeg synes, at Folketinget i denne og i andre sager har brug for en mere præcis tilkendegivelse af, hvordan og af hvem vurderinger omkring vildledninger afgøres. Jeg har bl.a. erfaret, at det nogle gange er Justitsministeriet, der vurderer, om en vare er vildledende. Det synes jeg ikke i udgangspunktet er særlig betryggende, og derfor ser jeg denne her anledning til at få skabt lidt større klarhed over, hvem der egentlig vurderer hvad, når det gælder lige præcis det her aspekt.

Vi glæder os ligesom mange andre ordførere for mig over, at vi får et motions- og ernæringsråd. Det er fuldstændig centralt i forhold til de store problemer, der ikke mindst har en social slagside, når det gælder spørgsmålet om fedme. Og vi glæder os også over, at man har oprettholdt bestemmelserne i formålsparagraffen omkring eksport af fødevarer.

Det tror jeg var det, vi havde at sige til det her lovforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til den radikale ordfører. Den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Overordnet er SF også tilfreds med, at så bredt et område er samlet i én lov. Vi er også tilfredse med, at der er kommet ensartede regler på hele EU-området. Det ser vi, igen overordnet, som en styrkelse af forbrugersikkerheden.

Men i denne her samling er der jo også forekommet nogle svipsere, kan man sige. Når vi skal have samme niveau, betyder det også, at det danske tidligere ambitiøse niveau er blevet trukket nedad nogle gange, og det er ikke særlig rart, så den del af det er vi selvfølgelig ikke tilfredse med. Men modellen som sådan er god.

Kl. 20.35

Man kan sige omkring det, der skal ske, at der kommer flere bekendtgørelser, og at ministeren får en udvidet ramme til via bekendtgørelser at komme med de tekniske ting i loven. Ligesom tidligere ordførere vil jeg sige, at vi bør finde grænsen for, hvad der er rene petitesse-ting, som kan komme i form af bekendtgørelser, og hvad der faktisk er stof, som skal ind i en demokratisk diskussion og så skal omkring lovstof. Jeg har hørt på rækken af ordførere, at det her er et område, hvor vi virkelig kan komme til at gå konstruktivt ind og arbejde med det, fordi jeg hører noget, der ligner et flertal for at arbejde med det her.

Et eksempel på noget, jeg kunne være nervøs for ved mange bekendtgørelser, er f.eks. det nuværende problem, vi har omkring fødevarerregioner, hvor vi har fødevarerregionerne. Der sker nogle store besparelser. Vil det ligge under bekendtgørelser, eller hvor vil det ligge henne? Det vil være utrolig vigtigt og nødvendigt at få en debat i Folketingssalen omkring sådan nogle emner. Og jeg er ikke villig til at lægge det over til bekendtgørelser. Det kunne det f.eks. blive. Det ville jeg være nervøs for. Men i udvalgsarbejdet må vi gå tættere på sådan nogle ting: Hvor stopper bekendtgørelserne, og hvor er lovgivningsarbejdet?

Der er nogle ting, som også understreger det her. Der er en bemyndigelse til et råd omkring frivillig mærkningsordning, og der er det nu lagt op til ministeren, at ministeren udpeger hele rådet, hvor det tidligere i den lov, det kommer fra, kun var formanden, som ministeren udpegede, og der var interesseorganisationer inde i sammensætningen. Det er også den politik, jeg